

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

Mål nr

meddelad i Stockholm den 2 april 2004

B 388-03

KLAGANDE

FH

Offentlig försvarare och ombud: advokaten TW

MOTPART

Riksåklagaren

SAKEN

Tjänstefel

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Hovrätten för Västra Sverige, avd. 3, dom den 20 december 2002 i mål

B 3555-02

DOMSLUT

Med ändring av hovrättens domslut, utom såvitt avser ersättningen till TW,

ogillar Högsta domstolen åtalet samt befriar FH från skyldigheten att betala avgift enligt lagen om brottsofferfond och att ersätta försvararkostnaden i hovrätten.

För försvaret av FH i Högsta domstolen tillerkänns TW ersättning av allmänna medel med niotusenfemhundra (9.500) kr, avseende arbete. Denna kostnad skall stanna på staten.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

FH har yrkat att Högsta domstolen med ändring av hovrättens dom ogillar åtalet.

Riksåklagaren har bestritt ändringsyrkandet.

DOMSKÄL

Målet har avgjorts utan huvudförhandling. Bandupptagningen av förhöret med FH i hovrätten har spelats upp vid föredragningen i Högsta domstolen.

I målet är utrett att FH i domen mot MF förklarade villkorligt medgiven frihet förverkad trots att det inte fanns lagliga förutsättningar för det. Härigenom åsidosatte han i myndighetsutövning vad som gällde för uppgiften.

Som hovrätten har funnit skedde åsidosättandet av oaktsamhet.

Frågan är härefter om gärningen med hänsyn till omständigheterna är att anse som ringa. Vid bedömningen av den frågan skall samtliga omständigheter beaktas, vilket innebär att inte endast objektiva faktorer som uppgiftens art och gärningens effekter är av betydelse utan också den grad av oaktsamhet som gärningsmannen visat.

Förverkande av villkorligt medgiven frihet är av ingripande betydelse för den enskilde. Det måste därför ställas höga krav på noggrannhet och omsorg när beslut fattas i sådana frågor. Samtidigt skall beaktas att felet kunde undanröjas i hovrätten och att det därför inte uppstod någon skada förutom den olägenhet som följde av att det blev nödvändigt att överklaga.

Annat är inte visat än att felet berodde på ett tillfälligt förbiseende. Av FHs uppgifter framgår att huvudförhandlingen i målet hölls under tidsnöd och att FH därför kände stress och förlägenhet gentemot nämndemännen. Det framgår vidare att han hade en pressad arbetssituation inför den stundande julhelgen till följd av andra mål och administrativa uppgifter. När FH uppmärksammades på felet, vidtog han dessutom genast adekvata åtgärder för att domen skulle överklagas och rättas i hovrätten, vilket också vittnar om att felet inte berodde på någon nonchalans eller likgiltighet inför uppgiften (jfr prop. 1988/89:113 s. 17 och 25).

Med hänsyn till vad som nu anförts är gärningen att anse som ringa. Den skall därför inte medföra straffansvar.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lennander, Victor, Blomstrand (referent),
Lundius och Wersäll
Föredragande revisionssekreterare: Jonsson